

Nr 22.

Av herr **Andersson, Nils**, om älgskadefondens uppdelande i länsfonder m. m.

Vid fjolårets riksdag föranledde motioner i båda kamrarna ett förslag från jordbruksutskottet om viss ändring i gällande förordning om älgskadefonden, innebärande fondens uppdelning i länsfonder och medlens användning, där älgskador icke visa sig förekomma, för jaktvårdande uppgifter. Detta jordbruksutskottets förslag blev avslaget i den för tillfället mycket decimerade första kammaren, efter vilken utgång det fick en mycket knapp behandling i andra kammaren. Som motiv för avslag anfördes bl. a. att en allmän revision av jaktstadgan vore att vänta. Då emellertid den påyrkade förändringen av bestämmelserna för älgskadefonden icke synes ha något egentligt samband med jaktstadgan men är starkt motiverad såväl av den uppenbara orättvisa, som älgskadefondens nuvarande innebörd medför för de norrländska länen, som av önskemålet att erhålla medel för jaktvården, torde det icke kunna anses oberrättigat att redan i år återkomma med det yrkande, som i fjol gjordes av jordbruksutskottets majoritet.

Till vad som meddelades i fjolårets motioner i denna sak samt i jordbruksutskottets utredning må endast läggas, att älgjakten 1933 också medfört en ganska kraftig beskattning av de norrländska länen till förmån för de syd- och mellansvenska och att samtidigt svårigheterna att bedriva jaktvårdande uppgifter endast vuxit.

Med hänvisning till vad här anförts och till den utförliga utredning, som verkställdes vid fjolårets utskottsbehandling av detta ärende, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till K. Maj:t anhålla om sådan ändring i förordningen av den 18 juli 1931 med vissa bestämmelser angående jakt efter älg, att älgskadefonden uppdelas i länsfonder och medlen användas väsentligen för jaktvårdande uppgifter i de län, där älgskador icke visa sig uppkomma.

Stockholm den 16 januari 1934.

Nils Andersson,
Östersund.